

Nagyböjt pénteki napjain Hamvazó szerdától – Urunk feltámadásáig

KERESZTUTAT JÁRTUNK.

Március 29-én Esterházy János keresztútját jártuk.

A 2016. december 29-i Kurírban a felvidéki Pázmaneum Polgári Társulás Esterházy János – emlékévet hirdetett a mártír gróf halálának 60. évfordulójára, 2017-re, és felhívással fordult az egyházi és civil szervezetek, ifjúsági mozgalmak, politikai pártok képviselőihez, tagjaihoz, hogy csatlakozzanak a kezdeményezéshez. 2019-ben is csatlakoztunk a felhíváshoz.

Börtönből jövő utolsó üzenetének tartalma ez volt: átadta magát Isten akaratának, szenvedéseit, életét felajánlotta a magyarság felszabadulásáért. Itt halt meg 1957. március 8-án, 56 éves korában, 12 évnyi rabságban eltöltött súlyos szenvedés után.

Esterházy János élete teljes, feltétel nélküli hűség Istenhez, a Felvidék népéhez, és minden megnyomorított emberhez. Az önfeláldozás nemes példáját nyújtotta az egész magyarság és minden jóakarátú keresztény ember számára.

A Vatikán 2018 novemberében engedélyezte Esterházy János boldoggá avatási eljárásának megindítását.

Esterházy János személyében olyan példaképet kaptunk, akit a szívünkben máris szentként tisztelhetünk és szerethetünk. Esterházy mindnyájunkért élt, ő volt közülünk a huszadik században az egyetlen, aki Jézust követve végigjárta a keresztutat.

Imádkozzunk mielőbbi boldoggá avatásáért!

Április 5-én Prohászka Ottokár, Szent Keresztútját jártuk.

Ezzel emlékeztünk halálának 161. évfordulójára, valamint Esterházy Jánosra, aki börtönkálváriájának egyes stációit a Szent Keresztutat tartalmazó könyvecskébe írta.

Prohászka Ottokár Nyitrán született 1858. október 10-én és Budapesten halt meg 1927. április 2-án. Katolikus egyházi író, a magyar keresztényszocializmus jelentős képviselője, a Magyar Tudományos Akadémia tagja, Székesfehérvár tizenötödik püspöke.

A püspöki székvárosában igen nagy kultusza alakult ki az évtizedek alatt. Ennek bizonyítéka az a hatalmas templom, melyet Székesfehérvár lánglelkű püspöke tiszteletére épített.

Prohászka halálakor Sík Sándor így írt:

„Mindnyájan árvák lettünk. A legnagyobb magyar ember, Magyarország apostola, Székesfehérvár próféta-püspöke, mindnyájunk édesapja meghalt.”

Április 12-én, a 2006-os nemzeti imaévhez kapcsolódó keresztutat jártuk.

A 2006. esztendő különleges évfordulók ideje volt nemzetünk történelmében. Október 23-án, Kapisztrán Szent János ünnepén az 1956-os forradalom és szabadságharc ötvenedik évfordulójára emlékeztünk. De emlékeztünk a nándorfehérvári diadal 550. évfordulójára is, arra a győzelemre, amelyet II. Mohamed szultán támadó hadseregével szemben Hunyadi János és Kapisztrán Szent János buzdítására a hazája védelmében összefogó keresztény nép aratott.

Sok más évforduló mellett főleg ez a két nagy esemény indította a Magyar Katolikus Püspöki Konferenciát arra, hogy a 2006-os esztendőre imaévet hirdessen a **nemzet lelki megújulásáért**.

Az imaévhez kapcsolódó keresztutat jártuk végig, melynek elmélkedéseit Bodorkós Imre zalaegerszegi káplán atya írta, aki jelenleg a jánosházi Keresztelő Szent János plébánia plébánosa.

Imádkozzunk 2019-ben egyénileg és közösségileg is a magyarság lelki megújulásáért. Kérjük a Magyarok Nagyasszonyának közbenjárását családjainkért.

Könyörülj rajtunk, Uram!

2019. Április

